

Projenin son 4 gunune girmek uzereyiz
pazar gunu pazarciktaydik...
Nilay da Pazarcik notlarini yazmis,
Andirin in tepelerinden selam sevgi ve saygilarimizi sunuyoruz...
ILKYAR

--

Cocuklarımız, ilk goz agrilarimiz, ilk yarimiz;

hele ki uzaklardaki, YIBOlardaki cocuklarımız, kardeslerimiz...

www.ilkyar.org.tr

ilkyar@ilkyar.org.tr

Adıyaman 75.Yıl Yıbo'da etkinliklerimizin son bulmasının ardından 15.30 sularında 'Mavi Otobüs'ümüzle yola koyulduk. Yolda kar manzaralarıyla karşılaştık. Neyse ki vardığımızda Kahramanmaraş-Pazarcık Yıbo' da kar yoktu. Otobüsümüz henüz okul bahçesine girmeden öğrencilerin pencerelerden taştığını, heyecanla bizlere el salladıklarını gördük. Yine yeni bir kavuşmaya hazırlanan gönüllülerimizin de otobüsün içindeki durumları hiç farklı değildi. Bir taraftan pencerelerden el sallarlarken bir taraftansa 'kapıları açın' serzenişleri duyuluyordu.

Otobüsün bahçeye girmesiyle çocuklarında bahçeye inmeleri bir oldu. Kapıların açılmasıyla beklenen kavuşma gerçekleşti. Yanımıza gelen her çocuk hoş geldiniz diyordu her birimize. Onların bu ilgileri karşısında daha bir uçuşuyor heyecanımız. Bu projede ilk kez bu okulda birinci ve beşinci sınıf öğrencileriyle karşılaştık. Tüm özlemimizle kucakladık onları da. Minik omuzlarındaki ağır yükü tarif etmek oldukça güç. Küçücük kalplerindeki kocaman sevgi dalgalarının içine alacaklardı bizleri, biliyorum. O güzel gülümsemeleriyle sardılar etrafımızı. Merakla beklemişler bizleri belli ki. Bizlerde bir haftayı geride bırakırken biraz yorgunda olsak aynı özlem, aynı hevesle sarıldık 'ilkyar'larımıza.

Hemen ısınıverdik birbirimize. Çivilerle uğraşırken sohbetimizi derinleştirdik tabi iyice. Çiviler birer birer çözülrken yavaş yavaş yemeğe geçtik. Bir klavuz beliriverdi o sırada yanımda. Bir bir anlatmaya başladı yibo'daki hayatını. Tekvandoyla ilgilenen klavuzum saz da çalıyormuş. Ardı ardına sıraladı bu farklı etkinlikleri, madalyaları, ödülleri. Hızını kesmeden gözleri parıldayarak anlatırken ne kadar hoş olduğunu düşündüm bir çocuk için okuldaki bu güzel etkinliklerin. O sırada yanımda oturan bizi sessizce dinleyen minik kızımızın da açıldı dili. Abisiyle birlikte burada okuyorlarmış. Her şeyimizi paylaşırsız biz dedi tüm tatlılığıyla. Evet onlar her şeylerini paylaşmayı biliyorlardı çünkü onlar yibo'luydular.

Yemeğin ardından başlıyor akşam sunumu. Hüseyin Hoca burada bu gece kalıp yarın ayrılacağımızı belirtirken ön sıralardaki minik bir öğrencinin sesi yankılanıyor yemekhanede, sonra yüreklerimizde. 'Sonsuza kadar burada kalın.' Buruk bir tebbessüm yer alıyor yüzlerimizde.

Sunumun ardından halaylarla başlarken akşam eğlencemiz, omuz omuza verdik. 'Bütün dünya buna inansa' gülüşlerimiz sonsuza dek böylesine güzel böylesine rengarenk olsa derken tüm enerjimizle hoplayıp zıpladık.

Sabah birbirimizi dünden tanımış olmanın verdiği sıcaklıkla başladık etkinliklere. Güzel bir günün sonunu zor bir vedayla noktalandık derken iimiz burkularak otobüse bindik. Okulun bahçesinden çıkarken çocuklar birden koşup bahçenin içindeki yolda kollarını açarak barikat kurdular. Őaşkınlıđımız sevince dönüştü, sevincimiz yerini yüzümüzdeki mutluluk halelerine bıraktı. Uzun tutmadı çocuklarda el sallayarak açtılar yolu. Yönümüzü Çađlayancerit'e çevirdik. Hoşça kalın Pazarcık Yibo'nun güzel çocukları, gülücüklerle hoşça kalın.

Nilay Hoşaf
Mersin Üniversitesi
Sınıf đretmenliđi
3.Sınıf